

Barcs és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: v a s á r n a p.	Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos Szilágyi György. →←	Egész évre 8 kor., félévre 4 kor., negyedévre 2 kor. Nyilttér soronkint 40 fillér.
<p>Vörösmarty Mihály. — Szobrának leleplezése alkalmából. —</p> <p>Ötvenhárom esztendeje annak, hogy meghalt Vörösmarty Mihály, a mikor még mi tanultunk az iskolában irodalomtörténetet, a ma már divatból kiment tankönyvet, a költőkirálynak nevezték. Tizenöt — husz esztendő óta azonban gyökeres változáson ment keresztül a műveltségnek egyéb kellékeivel együtt az irodalmi izlés is s hogy király-e még ma is Vörösmarty Mihály a költőknek, arról disputálni fölösleges. A tény az, hogy ma, amikor egészen más és másképpen irnak, másképpen olvasnak, mint a Zalán futásának költője idejében, ma is egyik legnagyobb költőnknek tudjuk őt, akinek művei élni fognak, míg él a magyar szó. Klaszikus alkotások a Vörösmarty Mihályéi s ezeknek élete századokra való. Vörösmarty, Arany, Petőfi, és Tompa nagyságát, költői erejét feltörekvő új nagyságok már el nem homályosítják. Lehetnek, s reméljük lesznek még nagy költőink, de azok azt a hivatást, amelyet négy első nagy poétánk köl-</p>	<p>tött, teljesíteni nem fogják Mert azok a sirban porlandozó régiak, nemesak nagy művekkel ajándékozták meg nemzetünket, de csináltak, eziszolták nyelvét, élesztették, fejlesztették a nemzeti öntudatát, felkeltették, szerelmét a magyar hazáért és fajta iránt, magyar társadalmat, magyar politikát csináltak a múlt század negyvenes éveinek tengődő, elhagyatott, elmaradt Magyarországon. Bár poéták voltak minden izükben, egyénileg csak félig voltak az irodalomé. Nagy lelküknek másik fele odakünn harcolt, bujtogatott, alkotott a lankadatlanságából ébredező magyar társadalomban a százados bűnultságból felvergődő magyar politikai életben. Főig lantosok, félig vezérek voltak, a tollat hol a karddal, hol a bilincsel cserélték fel. Eszményi szegénységben éltek, a költészet alig jövedelmezett nekik egy jóra való rend ruhárávalót, de a cenzor s a börtön éjjel-nappal leselkedett, hogy lecsapjanak rájuk, ha rebelis verset irnak.</p> <p>Vezérünknek Vörösmarty Mihályt vallották ők maguk is. Ugy a költészetben, mint a nemzetet</p>	<p>főlebresztő küzdelemben. Nyelvezetét ma sem közelítette meg egyetlen magyar poéta, de az egész magyar világirodalomban alig akadt párja annak a csengő-bongó dallamos ritmusnak, amely remekül gördülő hexamétereiből kiárad. Mint politikus. nem tartozott a rajongó utópisták közé, hiszen Deák Ferencz rokona és barátja volt, de mint poétát a legmagasabb eszmények hevitették ideálistárással tele lelkét. Minden egyes költői elbeszélésében nagy jellemek összeütközését fejtí a magyar szó minden erejével és szépségével. Lirája tiszta és becsületes, érzéseinek s életfilozófiájának hűséges kifejezője. Életének legszebb momentuma a nagy ellenállhatatlan szerelem, melyet férfi kora delén egy ifju leány iránt érez, s hogy milyen mély egyéniség, milyen nagy poéta volt mutatja, hogy ekkor írta meg a világirodalom egyik gyöngyét Laurához.</p> <p>Vigos után néhány poéta, élükön Vörösmartyval, tartották a lelket az eltiprott nemzetben. Minden verse, amit abban a gyászos korszakban írt egy-egy elő-</p>

TÁRCA.

Furesa házasságközvetítés.

Bocsánatot kérek tekintetes törvényszék, ha hosszabb időre veszem boces türelmüket igénybe, mint az közönséges panaszoknál szokás. — Szíves engedelmséggel helyet foglalok.

Méltóztatik tudni, hogy orvos vagyok itt helyben, Bükkfalván. Ilyen minőségben hivatnak vagy egy év előtt egyik régi ismerősömhöz, Keresztesi Károly könyvkereskedőhöz, — azaz inkább annak leányához, Jolán kisasszonyhoz, ki most itt mint vádlott foglal helyet. Nem illő, hogy jelenlevőkről dicsérettel vagy gúncsolódással szóljunk, ép azért nem akarom itt fejtegetni, hogy miért, de tény az, hogy első látogatásom alkalmával mindjárt beleszerettem Jolán kisasszonyba. Mikor pulzusát fogtam, nem azt éreztem verni, hanem szívemet. A kisasszonynak könnyű, muló baja volt, de én azt állítottam, hogy gondos ápolást igényel s ezen ürügy alatt naponta kétszer látogattam föl Keresztesiékhez, Eleinte Jolán kisasszony volt az én betegem, de minnél többször jártam föl, annál jobban győződtem meg, hogy én vagyok betege — az ő szívének. Nemsokára teljesen felépült. Én azonban to-

vábbra is folytattam látogatásaimat, mert azt véltem észrevenni, hogy a kisasszony sem viselkedik idegenkedéssel irányomban. Keresztesiék már félig-meddig leányuk jegyesének tartottak, s megvallom, hogy már azon voltam, hogy Jolán kezét megkérjem, midőn egy kellemetlen esemény megzavarta terveimet. Magam sem tudom, hogy történt. Jolán kisasszony, mint minden leány, nagy idealista volt, én meg, mint minden orvos, nagy realista. Épen az idealismusról és realismusról vitákoztunk, midőn annyira belehevültünk a vitába, hogy a kisasszony engem ment tudom készakarva-e vagy sem de azt tudom, hogy nagyon realisan megsértet. Persze én sem maradtam adós a válaszal, szal, úgy hogy mind a ketten sértődve váltunk el egymástól. Keresztesiéknél tet látogatásaimat beszünttettem, pedig szívem ezután is oda vonzott. Ha az utcán találkoztunk, ő elfordította fejét, hogy mint teljesen idegenek haladtunk, el egymás mellett.

Mint talán tetszik tudni tek. törvényszék, a helybeli kaszinó három hét előt bált rendezett. Én is kötelességemnek tartottam elmenni, annál is inkább, mert a kaszinó választmányi tagja vagyok és meri már egy hónap előtt foglalkoztam a gyógyszerész leányával. A terembe léptemkor majd leányom kővé nem váltam: ott volt Jolán kisasszony is. Nekem Csulán Pista

ügyvéd, a bál rendezője, előtte való nap azt mondotta, hogy a kisasszony vidékre utazott rokonai látogatására. Csulán Pista ügyvéd, bocsánatot, hogy kimondom tek. törvényszék, nagy kópé, úgy látszik, azt akarta, hogy találkozzam a kisasszonnyal. Tudtam, hogy nagyon feszült helyzetben leszünk mind a ketten. Hogy táncoljunk egy négyesben, mikor haragban vagyunk egymással. Hogy nyujtsak neki kezét a „Simple chaine”-nél vagy a „sétánál” karomat, mikor az utcán sem köszöntjük egymást! Legjobb szerettem volna észrevétlenül elhagyni a termet, de hát nem lehetett, hisz foglalkozva voltam a gyógyszerész leányával. Így évődtem magamban, mialatt azon törtem fejemet, hogy lehetne a gordiusi csomót megoldani. Végre mentő gondolatom támadt. A német császár is elment Ganossába, miért nem mehetnék én egy szép leányhoz, aki nincs oly messze, mint Ganossa, hanem ugyanabban a teremben, melyben én vagyok. Odaléptem, Jolán kisasszonyhoz, köszöntöttem s azután bocsánatot kértem tőle, ha a multkor „sajnos félreértés” következtében megsértettem. Kezdetben meg volt lepetve merész fellépésem által, de később beszélgetésbe eredtünk úgy, mintha misem történt volna közöttünk. Foglalkoztam is vele a második négyesre.

A cigányok elhúzták az első négyes bevezetőjét. Csulán Pista harsány hangja

revetett reménysugára volt, az eljövendő szabadulásnak egy-egy mely, bátor öntudatos biztatás. Jönni fog egy jobbkor, de nem jön a nagyszerű halál. A nemzet hitt Vörösmartynak, nem is esáldott.

Annál nagyobb elismerésre méltó, azoknak a férfiaknak buzgólkodása, akik most, a változott izlés, az új romboló áramlatok korszakában az anyagiasság útjain rohanó tömeg közepett szobrott tudtak teremteni a régi költőnek, a beesületes hazafinak az ideálistáinak!

CSARNOK.

Szellemesség és vén leányok.

Össze-vissza.

(Kávéházból ellesve.)

Ha valaki azt hiszi, hogy nálunk eddig nem beszélgettek a kávéházban, — az — gyöngén szólván — nagyon is tévedett. Csak hogy az eddigi beszélgetést vagy nem volt aki feljegyezze, vagy nem birt annyi értékkel, hogy feljegyeztessék. Ne vegye zokon senki ezen merész — talán sértő — állításokat. A l a n g e s z ü reporter a hébe hóba meglepetésszerűen beérkezett szellemes mondások megörökíthetőségeért nem köteles otthagyni légvárainak kényelmes szalonjait, a kávéházi beszélgetők pedig nem várhatnak szellemességeikkel a nagyságos reporter megérkezéseig. Végére is a szellemeskedés nem olyan gramofonféle, hogy csak fel kell tenni a lemezt, aztán — ókusz-hókusz-pókusz — itt van akár Caruso óméltósága is... Persze Heinet is könnyű citálni, főleg, ha a figyelő fület az agy cserben hagyja. Ilyenkor nő az agió, a hallgató érthető elánulása a Szellemnek hódol, a macskakörök nélkül plagizáló pedig két napig nem mer tükörbe nézni — csiszolva lelkét a maga előtt való szégyenkezéssel... ennyi az egész, szinte triviális. Megjegyzem, hogy tudományos kutatás alapján megállapítottam, hogy az első szellemességet bolond mondotta. Vajjon ki fogja az utolsót mondani? Erről

megszólalt: Tessék fölállni a négyeshez! En a gyógyszerész leányával a colenne közepén foglaltam állást. — Vis-á-vis m Jolán kisasszony volt párjával, a helybeli főtanítóval. Olyan boldognak éreztem magamat, mint mikor először jártam föl Keresztiesiekhez. A turok szépen rendben folyt. A vége felé Csálán Pistának az az ötlete támadt, hogy „rétet“ rendez. — Bocsánatot kérek, tekintetes törvényszék, ha bátorodom elmagyarázni, hogy mi az a „rét“, mert ez szoros összefüggésben áll panaszommal. A pátok kezét fognak egymással. Egy férfi vagy nő megáll a közepén és a körül csavaródnak a többiek. Így több gyűrű képződik egymás körül, akár csak egy mákos rétesnél. Természetes, hogy aki közepére jut, annak a sorsu nem irigylendő, mert úgy összepréselik, akár egy préselt négyes szivar. Jolán kisasszony került a közepre, én meg szerencsémre vagyis inkább szerencsétlenségemre közvetlen közelébe. Meglehet, hogy nem véletlenül jutottunk egymás mellé, talán Csálán Pista eszelte azt ki úgy. Amikor tiúva volt, most megtehettem, átölelhettem Jolán karesu derekát. — Sohasem tetstett még oly szépaek, mint akkor, hófehér ruhájában, kivágott kis cipőiben. — Egész közelről láttam piruló arcát, mely jobban égetett engem, mint őt, érztem eper-ajka forró leheletét, hallottam keble gyors pihegesét, — és hirtelen koromsötét éj lepte el az egész termet. A szél fölcsapta az ablakokat és a betóduló légáram

sokat lehetne írni. De én már megfejtetem (nagy munka volt), hogy ki volt az első szellemeskedő; hogy ki lesz az utolsó, azon törje más valaki a fejét!... Azt az alaptételt azonban senki se feledje el, hogy: *könnyű a bolondnak, mert annak mindig okos emberrel van dolga!*

Látható ebből is, hogy a szellemeskedés nehéz valami. Sokkal nehezebb, mint — teszem példának — férjhez adni egy leányt. A hasonlat csak ott sántít, hogy míg az utóbbin borzalmas sokan fáradoznak, az előbbi nem okoz egy milliárdnyi annyi embernek sem gondot. Persze ez is az önző okoskodó ember találmánya és meglehetősen egészséges logika konkluziója: sietni kell a leánnyal, mert ott ragad a szerető szülő nyakában — és ebből idővel complicációk származnak — maig a szellemeskedés egyáltalában nem sürgős. Hanem azért sokkal több a vén leány a világon, mint a szellemes mondás. Hogy melyikre vet ez rossz világot, ez még nincs eldöntve. De az egészen bizonyos, hogy a szellemeskedést sokkal többen szeretik, mint a vén leányokat.

Furesa és utálatos az emberek kritikája. A vén leányokkal szemben igazságtalan is. Én még fiatal leány vagyok, engem még nem sújtott a vén leánysággal járó kellemetlenség, de jó szemem van, ítélő képességem sem utolsó, látom az emberek viselkedését, hallom beszédjüket és retteggek attól, hogy vén leány maradok... És végig nézve lovagjaimon, borzongás fut rajtam keresztül, utálat, megvetés és felhárad a lelkem, midőn az uralkodásnak e silány eszköseit látom... Így lettem én feminista.

Persze ezen lehet nevetni, főleg a kényelmes embernek, akinek a gondolkodása szavak nélküli hangokban nyer kifejezést. A mindig sőhajtozó és örökké vihogó ember szelleméről nem kell soha információt kérni... Az ilyen egyhangu, egyforma hangadásnál mindig a konflis girhese jut eszembe: az nyerit, ha zabot kap és nyerit, ha az ostar véresre esipdesi.

Ezek után rám fogják majd, hogy szerelmes vagyok... Kisül a legkompromitálabb dolog, melynek pirulás a takarója és az oltárig kísér sok esacsogó néni ostoba morálpredikációja, nyomomban jár a megvetés, sokszor sajnálkozás és a kerítésen kívül maradt fiatal urak guymosolya... (A legjobb barátomnál ezeket a szinjptomákat sorban megállapítottam...) És én, aki eddig érdekes voltam, egy társaságnak

cololtotta a csillároknak égő gyertyákat. Megjegyzem, hogy Csálán Pista nagy kópé nem tudom nem-e ő feledtette nyitva az ablakokat. Iszonyu zaj, zürzavar támadt. A szép leányok sikoltozása, mert a esu nyák nem törődtek vele, a mamák jajveszékése és folyton kiáltások: „Kinél van gyufa?“ töltötték meg a termet. A cigányok leugrottak az emelvényről, hogy megmentésük egyetlen vagyonukat, hegedűjüket. A „rétes“ mely eddig szilárdan állott, bomladozni kezdett. Azt tartja a közmondás, hogy zavarosban jó halászni. A pillanat olyan alkalmas volt, Jolán kisasszony meg olyan közel. Hirtelen forró esőket nyomtam piciny ajkaira.

Nem követi oly hamar menydörgés a villámlást, mint amily hamar e esők után egy hatalmas pofon rázkódtatta meg a levegőt, talharsogva a nagy zajt. Hogy hatalmas volt, azt nem csak éreztem, de következtettem is az általános hahotából, mely utána rögtön fölhangzott. A félelmet nagy derűtség váltotta föl. Mindenki csak azt kérdezte, ki halászta azt a hatalmas pofont a sötétben. Persze én is a kérdézőkkel tartottam. Azt hittem, így nem fognak rám süthetni semmit. De hiedelmem nem soká tartott. A kaszinószolga fölgyújtotta a gyertyákat és ime teljes világitás mellett őt ujjnak sötét vörös nyoma diszlett arcomon. A nevetés még jobban fokozódott, úgy, hogy a cigányok sem játszhattak tovább. Borzasztó helyzetben voltam. Legjobb szerettem volna, ha ott

dicsőített központja, érzem a közönyt, mely velem szemben megnyilvánul, mert azt hiszik rólam, hogy szerelmes vagyok. Érzem a sajnálkozást és megvetést, mely gyöngeségemet — hogy ez érzés rabja lettem, sújtja, a guymosolyt, mely a férfiak ajkán azt jelenti, hogy: ime te is legyőzöttél... Ilyenkor kegyelettel gondolok a saisonházasság feltalálójára és szeretettel a vén leányokra.

Mint előbb már említettem, nagy tévedés azt hinni, hogy nálunk eddig a kávéházban nem beszélgettek. Beszélgettek bizony, csak nem volt, ki azt feljegyezze... A napokban egy sarokasztalnál ülve, sutogás üti meg füleimet. Figyelek; hallgatom a beszédet... Egy picike leánya — kiről szülei azt hiszik, hogy puha fehér ágyn szendereg álomban — sutogott egy kopaszodó legénnyel... Beszédjüket följegyeztem... Nem nehéz eltalálni, mit mondott ebből a leány, mit a legény...

C.

H I R E K.

— **Elismerésben részesült.** Somogyvármegye alispánja, mint a vármegyei önkormányzat vezetője Révész Jenő baresi járási számvevőnek — a vármegyei pótdadók alapját képező állami adók kimutatására vonatkozó javaslatáért, mely által a vármegyének felette hasznos szolgálatot tett, amennyiben a jelzett kimutatások kötelező szerkesztése által a törvényhatóság nagyobb összegű pótdadókhoz jut — elismerését fejezte ki.

— **Lakbár emelés.** A baresi járás főszolgabírói hivatalához beosztott vármegyei alkalmazottak lakbárjuk felemelése iránt Somogyvármegye törvényhatósági bizottsághoz kérvényt nyújtottak be, mely kérelem a törvényhatóság által kedvezőtlenül intéztette el, amennyiben az indokolás egyik része szerint a törvényhatóság nem tartja teljesíthetőnek, mert az ily részleges intézkedés — értve Bares község magasabb lakbár osztályban soroztatása — a járási székhelyek általánoságban egyező viszonyainál fogva teljesen jogosulatlan egyenlőtlenséget idézne elő. Nem áll! Szegetvár és Marcali községeket már soroztatta a törvényhatóság a III dik lakbár osztályba. Tehát kinek a révén és mi módon élveznék a nevezett községek

nyomban elnyel a föld. Magam sem tudom, hogy támolyogtam ki a teremből s rohantam hazafelé. Három napig kellett a szobát őriznem, amit a tek. törvényszékhez benyújtott „orvosi látlet“ bizonyít.

Bükkfalván azóta a beszéd tárgyát az a pofon képezi. Ha az utcán járok, szálmalmasan mosolyognak rám, s azt suttojják: Niní, itt megy a poflevess doktor! Betegeim száma azóta nagyon megesappant. Tekintélyem, jövőm s vele együtt boldogságom tönkre van téve, ha Keresztiesi Jolán kisasszony, ki bizonyára elismeri, hogy ezt a pofont ő adta, elégtételt nem ad. — Erre csak egy mód van: ha kezét nyujtja nekem...

Kárpáthy Ernő dr. befejezte panaszát s letörle homlokáról a gyöngyöző izzadságot. A nagy, zöld posztóval bevont asztal mellett ülő komoly bírák el-emosolyodtak mikor Kárpáthy dr panaszát előadta. Igazán nem rossz izlése volt Kárpáthy dr.-nak, hogy Jolánt megcsókolta. Karesu termetű, szőke haju s üde arcú leány volt, kinek öztermetéhez kecsesen simult oda az egyszerű batisztruha. Apja néhány szót sugott fülébe, mire még jobban elpirult. Az elnök néhány pernyi szünet után felszólitá Keresztiesi Jolánt, beismeri-e, hogy az eset, melyet a panaszos, mint az elnök megjegyzé, „sok ide nem való részletek elmondásával bővített“, úgy történt? Jolán alig hallható hangon válaszolta: igen. Elfogadja-e Keresztiesi Jolán kisasszony a panaszos által ajánlott kiegyezést,

tisztviselői magasabb lakbért? Barestól a jelzett két község ugy nevésség, mint vasuti, hajó és kereskedelmi forgalom tekintetében oly messze állanak, mint Makó—Jeruzálemtől. A somogyvármegye törvh. bizottság ebbeli határozatát a Baresra beosztott vm. alkalmazottak ministeriumhoz telebbezték, s remélyjük hogy ezen méltányos követelésüknek a ministerium helytád, mivel Bareson tényleg alacsony fokon áll házár fizetés.

— **Garázda kőborcigányok.** Csak nem tudnak maradni a bőrükben derék kőborcigányaink. Alig mulik el hét, hogy hirt ne adnának magukról. Legutóbb a szuloki erdőben ütött tanyát egy banda. Persze első dolguk volt tüzet rakni, miután azonban ehhez feltétlenül fa szükségessé, hát kiemelték a közeli kutban levő gerendákat, mely jámbor szándékukban az odaérkező szuloki esendőrjárór meggátolta őket. A járór megmozdította a bandát, elszedett tőlük mindent, többek közt 9 lovat és 7 — purdét, kik a gebékkal együtt a szuloki bíró szerető gondviselése alá jutottak, míg a férfiakat a kaposvári ügyészség fogházába szállították. Érdekes, hogy a járór a motozáskor elszedte minden pénzüket és ennek dacára is rövid idő múlva az egyik vénasszony Istvádniban vett egy lovat 50 koronáért, azonfelül még egy lovat — járulat nélkül — is találtak nála. A szuloki esendőrör a nyomozást folytatja.

— **Kukorica lopás.** Folyó hó 18-án Kremzír Mór belcsai lakós részére Szlavóniából egy uszályhajó tengeri szállított. A tengeri kirakása alkalmával Gulyás András 41. sz. uszályhajó kormányosa 8—10 métermázsa tengerit lopott el, mely tettét a hajón dolgozó munkások is észrevették. Gulyás a munkásoknak 10 koronát adott hallgatás címén. A munkások vérszemet kaptak, ők is 8 zsák tengerit loptak. A lopott tengerit állítólag a pilicai korcsmárosnak adták el, hol pénzüket javát be is itták.

— **Kérelem.** Azon tisztelt gazdákat kiknek az ideai vetésnél alkalmuk volt az időkülönbséget az impreknált és a nem impregnált takarmányrépamag kikéltése között megfigyelt, felkérjük, sziveskedjenek eziránti tapasztalataikat, akár honnan szereztek is be a nem impregnált répamagot, közvetlenül Mautner Ódon magkereskedésével, Budapest Rottenbiller utca 33. közölni. Miután az ideai pontos

hogyan a panaszosnak neje lesz? Jolán kisasszony még jobban földre sűtötte szép kék szemét s azt suttogta, hogy — igen.

Kárpáthy Ernő dr. nem állhatta meg, hogy oda ne siessen Jolánhoz, s kezét forrón meg ne szorítsa. Az elnök még meg sem dorgálta ezen „nem törvényszéki” eljárásért. Bizonyos jókedv urakodott az egész tárgyalási teremben. A vádlott örült, meg a panaszos is. A bírák is jóízűt mosolyogtak a furesa eseten.

Újból megszólalt az elnök „hivatalos hangja”: Miután felek között bíróságon kívüli kiegyezés jött létre, a további eljárás megszüntetett. A többi — tevé hozzátréfásan — már a papnak a dolga. Most még csak sok szerencsét a házassághoz.

Egy hónap múlva nagy pompával ülték meg a lakodalmat. Ott volt egész Bükkfalva. Mindenki beismerte, hogy az ügyet okosabban nem lehetett megoldani, mint ezt Kárpáthy dr. tette. A lakoma alatt mely nagy vidámság között folyt le, az első felköszöntőt az új parra a törvényszéki elnök mondotta.

Bükkfalvan most Kárpáthy Ernő dr. a legkeresettebb orvos. Ha feleségével és gyermekeivel boldog családi körben együtt ül, sokszor áldja azt a — hatalmas pontot!

megfigyelésekre a Mautner cégnek ugy a tiszta igazság, mint a közérdek szempontjából szüksége van, nagyon kéri, előzetes köszönetének hálás kifejezése mellett, a tényleges adatokat 8 nap alatt akár levelezőúton is vele tudatni.

— **Szabályrendelet módosítás.** A vármegyei tiszti nyugdíjintézet igazgató választmánya ártírt a törvényhatósághoz a most érvényben levő tiszti nyugdíj szabályrendelet módosítása iránt. A törvényhatóság az előterjesztést egész terjedelmében elfogadta. A humanusan módosított alap szabályok jóváhagyás végett a m. kir. belügyminiszterhez terjesztettek fel.

— **Helyreigazítás.** Lapunk multi számában a Magyar-Szlavon kerületi tptár részéről közölt hirdetményben tévesen egy hold föld ára 160 koronával közöltetett, holott annak ára 460 kor.

— **Korcsmári záróra szigorítás.** Bares község rendőrsége utasítás folytán a zárórákat szigorította, amenyiben nemcsak a korcsmákban, vendéglőkben hanem a fogadóknak, is megparancsolták a 10 órai lezárást. Itt egy kicsit téved a rendőrség mert a vm. szab. rendelet világosan kimondja, hogy a fogadó ipar engedélyvel bíró vendéglősök (fogadók) üzlethelyiségeiket éjjeli 12 óráig nyitva tarthatják. Talán tévedésben van a rendőrség, a fogadóknak a zenéltetést, mely 10 óráig szabad akarják ellenőrizni?!

— **Lépfene.** Szenborbási kir. közalapítványi urad. majorjának Szretek nevű tanyán 2 drb. tarka tinó lépfenében elhullott. A oka a Drávamenti iszapos talajvízes legelők

† Lapunk mai számában megjelent Deutschlender Nep. János helybeli uri szabó hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

KÖZGAZDASÁG.

A „Hermes” Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság Budapest, heti jelentése a tőzsdéforgalomról és a pénzücről.

Budapest, 1908. május 21.

A Pénzücr helyzetének állandóan kedvező alakulása lényegesen barátságosabbá tette az elmúlt hét folyamán az összes tőzsdék hangulatát, és különösen a budapesti értéktőzsdén a viszonyok kedvező megítéléséhez nagyobb hozzájárult a javulás, amely a járadékpiacra észlelhető. Elsősorban bank-részvények iránt mutatkozott érdeklődés, és ezen részvények árfolyama, ha nem is rohamosan, de állandó szilárdulást mutat. Meg kell említenünk e helyen a magyar jelzáloghitelbank részvényeinek lényegesebb árfolyamcsökkenéséről, ama hír következtében, hogy a francia penzesoport a magyar agrár és járadékban részvényeiből csak 6009 darabot optált, míg a fennmaradó darabokra az optiót egyelőre nem gyakorolta. Ganz gyári részvények beavatott oldalról élénk kereslet tárgyát képezték, miután hír szerint ezen gyár jól van foglalkoztatva,

és az újabb vasuti beruházási szükséglet fedezésénél e vállalat szintén nagyobb megrendelésekben fog előreláthatólag részesíttetni.

A legutóbbi napokban ugyan bécsi számlára eladások történtek az összes értékekben a politikai helyzet rosszabb megítélése következtében, minekfolytán az üzlet ismét esendes mederbe terelődött, és csak éppen ma lépett újra a jobb irányzat előtérbe, azon hirre, hogy az osztrák és magyar kormány közt a tiszti fizetések felemelése tárgyában megegyezés jött létre.

A déli vasut részvényei a mérleg kedvezőtlen megítélése folytán szintén gyengültek.

A hét nevezetesebb árfolyamváltozásai a következők voltak:

	május 14.	május 21.
400 magyar koronajáradék	93.85	93.85
Magyar hitel részvény	751.—	753.—
Magyar jelzáloghitelbank részvény	444.—	438.—
Rimamurányi vasmű részvény	555.—	559.—
Ganz-féle vasöntőde részvény	2860.—	3050.—
Déli vasut részvény	136.—	135.—

TANONCUL

fogadok egy 15-ik életévét betöltött, elég erős fiat, irni és olvasni kell tudnia, németül is beszélő előnyben részesül.

Pittner György

2—2

mészáros és vendéglős
CSOKONYA.

Egy jókarban lévő

kerékpárt

veszek.

Cím a kiadóhivatalban. 2—3

567/tr. 908 szám.

III.

Arverési hirdetmény kivonat.

A szigetvári kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bellai Isván baresi lakós végrehajthatónak Ruzsics György pálfalui lakós végrehajthatást szenvedő elleni 623 kor. 60 III. tőkekövetelés és jár iránti végrehajthatást ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a szigetvári kir.

Birtok eladás.

Pata községben (Somogy megye, Szigetvártól 4 és fél km.) 50 hold első minőségű szántóföld, 8 hold rét, 9 hold legelő illetőség, 2 egymással összefüggő terjedelmes belsőség, tiszta téglia épületekkel, Patától 2—3 km. távol, Basalban 1 hold szőlő, egészen új, tiszta téglia prësházzal jutányosan eladó. A holdak 1200 □ ölével vannak számítva. Patán (u. p. Somogy-Apáti.)

Ambrus Gábor

tulajdonos.

járásbiróság) területén levő Pálfalu községben fekvő a d. pálfalui 313 sz. tjkvben, A I. alatt felvett 3035 hrsz. ház és belsőség, 3059 hrsz. ken derföld és 3095/19 hrsz. szántó földből Ruzsics György illetőségére az árverést 991 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1908 évi május hó 27 napján d. e. 11 órakor Pálfalu község bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 99 kor. 10 fillért készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegélyeztetni.

Kelt Szigetvár 1908 évi március hó 20 napján.

Olvashatlan aláírás
kir. járásbíró.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy

uri szabó-műhelyemet

Kaposvárról — Baresra helyeztem át, melyet a Nagy-hid-utca Gertnerhoffer-féle házban nyitottam meg.

Sok évi tapasztalataim folytán abban a kellemes helyzetben vagyok, hogy a szakmámba vágó mindennemű **URI- és GYERMEKRUHA** készítését a legnagyobb igényeknek megfelelően képes vagyok elkészíteni.

Elvállalok továbbá **ruhajavítás- és tisztításokat**, és biztosítom a nálam rendelő közönséget, hogy a ruhatisztításom legnagyobb megelégedésre fog szolgálni.

Ezek után a n. é. közönség szíves pártfogásába ajánlva magamat, vagyok

tisztelettel

Deutschlender Nep. János

uri szabó.

3-8

Viselt ruhákat

a legmagasabb árért veszek, — viszont

elárusítok mindenféle viselt ruhákat, a legolcsóbb árért.

Pollák Márkusz Bares

Ország-ut, Göndöcs-féle ház.

Emléktáblákat

legesinosabb kiviteiben **héber, magyar vagy német szöveggel** készít, darabját **2 K 20 fillérért**

Heilpern Lázár

izr. kántor B A R C S.

1-4

Oh jaj!

Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásnak

Egger mellpasztillái az étvágyat nem rontják és kitűnő ízűek.

Doboza 1 és 2 kor. Próbadoz 50 fill.

Fő és szétküldési raktár;

Megfójt ez az átkozott köhögés!

„**NADOR**“ gyógyszer-tár Bpest, VI., Váci körút 17.

Éljen!

Egger-mellpasztillája, csakhamar meggyógyított!

Kapható: BARCSON Kohut Sámuel
BARCSTELEP: Szőnyi Richárd
SZIGETVÁR: Visy Sándor
Salamon Jenő gyógyszer-tárakban

Pártoljuk a hazai kereskedelmet!
SZÉN-, KOKS-, BRIKET-,

kovácsszén-és antracit-fogyasztók,

gazdák, gyártelepek, kereskedők, intézetek, — **mielőtt szükségletüket fedezik,** — bizalommal forduljanak

RADNAY KÁROLY céghez
Budapest, Váci-körút 78.

Sürgöny-cím: **ANTRACIT, BUDAPEST.**

Legkitűnőbb minőségek, különleges-
ségek, összes ipari, gazdasági és házi célokra.

Gőszántásra és cséplésre rendeléseket
későbbi szállításra már most feladni
kérem.

Interurban
telefon
164

7-10

P O L G Á R K Á R O L Y

óra, ékszer és látszerész üzlete

P É C S, Széchényi-tér. Takarékpénztári palota.

A legmegbízhatóbb beszerzési forrás legfinomabb arany női és férfi láncokban, brilliant és gyémánt ékszerek, arany jegygyűrűk, eljegyzési ajándéktárgyak, zseb- és fali-órákban.

Chinaezüst disztárgyak és evőeszközök.

Szemüvegek, orrszorítók a legjobb kristályüvegből, arany, doublé, nickel és celluloid foglalatban, szalon lorgnettek, gyöngyház és teknősbéka csontból, műszemek. színházi és táborig látesövek, hő, légsulymérők és szeszmérők.

Óra, ékszer és szemüveg javításokat saját műhelyemben gyorsan és pontosan készítek.

Régi ezüst és aranytárgyakat készpénzért vásárolok vagy új tárgyakra becserelek.